

Hæc vtiq; est tota spes nostra: omnisq; fiducia: vbi enim natura & caro nostra regnat: ibi & nos regnare gloriamur. In ipso enim Domino Iesu dulcissimo iam resurreximus: tam ascendimus: iam in cœlestibus cœledimus. Sumus membra eius, & ipse est caput nostrum: ex quo totum corpus compactum est. Ideo abigenda est omnis dubitatio, & diffidentia. Os de os fibus nostris, & caro de carne nostra est. Ideo iam nõ poterit spernere nos: quia caro & frater noster est. Quam vtiq; carnem patri ostendit cicatricibus plenam, verberibus fuisse collisam, & pro electorum salute in altari crucis extitisse immolatam. Et ex hoc non potest cõtemni, quod tanto precio redemptum est, tali intercessore postulari, tam vehemẽti amore diligitur, & tam mirabili vinculo coheratur. Gaudemus igitur omnes in domino Iesu, quia non solum in paradisi possessione pro ipsum firmati sumus, sed etiam vsque ad diuinitatis thronum in ipso conscendimus, ampliora recepturi per eius ineffabilem gloriam, quam per diaboli perdidideramus inuidiam, quia quos diabolus de primi habitaculi felicitate eiecit, hos Dei filius sibi conformatos ad dexteram patris collocauit. Concipienda est præterea magna fiducia in Dei & domini nostri genitricis post ipsum redemptorem nostrum dominum Iesum. Hęc est dulcedo & spes nostra, quia est mater pulcræ dilectionis, timoris, magnitudinis, & sanctæ spei. In ipsa omnis gratia vitæ & veritatis, & omnis spes vitæ & virtutis est. Quid Dei matre nobilius, quid Maria splendidius, quam splendor gloriæ elegit, vt ex ipsa naturam nostram assumeret. Hęc meritis copiosa, quia virtutibus plena. Ipsa fuit corde humilis, verbis grauis, animo prudens, loquendi magistra, intenta operi, verecunda sermone. Hęc nanque nouit Deũ querere, nullum ladere, omnibus bene velle, inconstantiam fugere, rationem sequi, virtutem amare. Quãdo ista fastidiuit humilem, quando irrisit debilem, quando vitauit inopem. Nihil in oculis toruam, in verbis præcox, in actu incompotum. Non gestus fractior, non incessus solutior, non vox petulantior. Talis nãque fuit, vt ipsa corporis species simulacrum mentis fieret, & probitatis exemplum. Ipsa denique est thronus gratiæ, de cuius plenitudine accipiunt vniuersi, cãptiuus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, iustus gratiam, angeli lætationem, filij persona humane carnis substantiã, denique tota trinitas gloriã, ita vt non sit, qui se abscõdat a calore eius. Hęc est stella maris in peccatorum cõductione, quia per mare huius seculi eos dirigit ad portũ penitentię: & ad filiũ perducendo. Vnde oculi omnium peccatorũ sunt ad ipsam, sicut oculi omnium nauarũ ad maris stellã. Si igitur in surgãt venti cõtationũ, si ineuras scopulos tribulationũ, nẽ auertas oculos a fulgore huius fidei, si nõ vis obrui procellis. O quisquis te intelligis in huius seculi profluuiũ magis inter procellas & tẽpestates fluere, quã super terram ambulare, respice stellã, inuoca Mariam! Si crimiũs immanitate turbaris, vel conscientia feceritate confunderis, aut baratro desperationis atq; torberis, respice stellã, voca Mariam. In periculis, in angustiis, in rebus dubiis cogita Mariam, non recedat ab ore, non recedat a corde, & vt impetres eius suffragium, ne deseras exemplum. Ipsam sequens non deuias, ipsam rogans non deseras, ipsam

cogitans non erras, ipsam tenens non corruis, ipsa protegente non metuis, ipsa duce non fatigaris, ipsa propitia peruenis. Hęc est, quæ dedit cœlis gloriam, terris Deum, pacẽmque reitudit, fidem gẽtibus, finem vitiis, vitę ordinem, & moribus disciplinam. Ad hęc fontem diuinæ gratiæ, quæ emanat in Maria sitibũda properet anima nostra. Ad hunc misericordię cumulum expanso & dilatato animo erigatur spes nostra, cui humili corde & deuota supplicatione fiducialiter dicamus. O benedicta inuentrix gratiæ, genitrix vitæ, domina angelorum, rogamus te vt per te accessum habeamus ad Filium tuum Dominum Iesum. Per te suscipiat nos, qui per te datus est nobis, excuset apud ipsum integritas tua culpam nostrã corruptionis, & humilitas tua Deo grata nostrã veniam imperret vanitati, copiosa caritas tua nostrorum cooperari multitudinem peccatorum, & fecunditas tua, fecunditatem nobis cõferat meritum. Quid enim diffidere debet sanę mentis existens, quum videat super se ex miseratione diuina tam sedulam angelorum custodiam. Angeli nanque boni ad ministerium humanæ naturæ deputati sunt, offeruntque vota, precẽsque hominum, si sine deceptione puras leuari in cœsum manus perpexerint, & eos protegent ab incurribus inimicorum. De his per Psalmistã dicitur. Angelis suis mandauit de te vt custodiant te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Quam nobis debet hoc verbum afferre reuerentiã, afferre deuotionem, conferre fiduciam. Reuerentiã pro præsentia, deuotionem pro beneuolentia, fiduciam pro custodia. Quid igitur sub tantis custodibus timeamus. Superari non possunt, quia potentes sunt, seduci non possunt, quia prudentes sunt, minus autem seducere possunt, quia fideles sunt. Tantum sequamur eos, quoniam sub eorũ protectione deficere non poterimus. Nam quotiescunq; grauisima cernitur virgine tentatio, & vehemens tribulatio propulsaerit, clamemus ad illos, inuitemus custodes nostros, directores nostros, adiutores nostros in oportunitatibus in periculis. Non enim dormitant, neque dormiunt, et si ad tempus obaudire dissimulant. Quum enim persequerauerimus in prece, ipsorum plane sentiamus præsentiam pariter & præsidium. Agunt vtiq; hic cœlestes spiritus & venerãdi custodes nostri, diem festum lætantes super iis, qui fugientes omne, quod Deo odibile est, per exercitia virtutum, ipsorum festinant se sociare consortiis. Sed va nobis, si quando prouocati sancti angeli peccatis & negligentiis nostris indignos nos iudicauerint præsentia & visitatione sua, qua protegere nos, & abicere poterant inimicum: Quoniam igitur necessariam habemus familiaritatem dignationis angelicæ, caueamus omni hominõs offensã, qua possint contra nos quoquo modo alterari. Tunc grata nobis erit eorum præsentia, tunc præcipua super nos custodia vigilabunt, tunc erga nos eorum erit iucundus aspectus, quum viderint nos castitatem, sobrietatem, & humilitatem diligere, quum nouerint nos orationem frequentare, crebros singultus & gemitus amoris ad cœlum emittere, quum mentis puritatem, caritatis vnitatem, spiritus feruorem, & virtutum perfectionem perpexerint nos velle apprehendere. Satagamus igitur talibus studiis eos laudificare in terris, quorum suffragiis confidimus eorum posse æqualitatem consequi in cœlis. Excitatur